17/11/2026

Οι εργασίες της 4ης Επιμορφωτικής Ημερίδας Πνευματικών – Εξομολόγων της Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Στην αίθουσα του Τρικούπειου Πολιτιστικού Κέντρου της Ιεράς Πόλεως Μεσολογγίου πραγματοποιήθηκε την Τρίτη 17 Νοεμβρίου 2026 η 4η Επιμορφωτική Ημερίδα Πνευματικών – Εξομολόγων και Υποψηφίων Πνευματικών της Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας, με γενικό θέμα: «Η Εξομολόγηση των Νέων. Ζητήματα Ποιμαντικής, Ψυχολογίας και Εξαρτήσεων».

Η Ημερίδα εντάσσεται στο πλαίσιο της συστηματικής επιμόρφωσης των Κληρικών που διακονούν το Ιερό Μυστήριο της Εξομολογήσεως, με μέριμνα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνού, και είχε ως στόχο την προσέγγιση σύγχρονων ζητημάτων που απασχολούν ιδιαίτερα τους νέους ανθρώπους και δημιουργούν νέες προκλήσεις στην ποιμαντική διακονία της

Εκκλησίας.

Την έναρξη των εργασιών κήρυξε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Δαμασκηνός.

Πρώτος εισηγητής ήταν ο Αιδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Καλλιακμάνης, Ομότιμος Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ο οποίος ανέπτυξε το θέμα: **«Εξομολογώντας νέους και εφήβους τον 21ο αιώνα».**

Ο π. Βασίλειος αναφέρθηκε αρχικά στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της σύγχρονης εποχής, επισημαίνοντας τις ραγδαίες τεχνολογικές εξελίξεις, την κυριαρχία του διαδικτύου και την εμφάνιση της τεχνητής νοημοσύνης, που επηρεάζουν καθοριστικά τον τρόπο επικοινωνίας, σκέψης και συμπεριφοράς των νέων.

Με χαρακτηριστικά παραδείγματα από την προσωπική του ποιμαντική εμπειρία, περιέγραψε την τάση ορισμένων νέων να αναζητούν συμβουλές και απαντήσεις ακόμη και σε εφαρμογές τεχνητής νοημοσύνης, υπογραμμίζοντας τον κίνδυνο να υποκατασταθεί η ουσιαστική ανθρώπινη επικοινωνία από μια εικονική σχέση.

Παράλληλα, έκανε λόγο για τη σύγχρονη «ποιμαντική αμηχανία», καθώς η Εκκλησία καλείται να απευθυνθεί σε ανθρώπους των οποίων οι αντιλήψεις διαμορφώνονται σε μεγάλο βαθμό από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, τα διαδικτυακά μηνύματα και την επιφανειακή πληροφόρηση.

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε στον τρόπο με τον οποίο ο Πνευματικός Πατέρας

προσεγγίζει τα παιδιά και τους εφήβους. Τόνισε ότι είναι απαραίτητο να γνωρίζει τους λόγους για τους οποίους ένα παιδί προσέρχεται στην Εξομολόγηση, καθώς πολλές φορές η προσέλευση γίνεται ύστερα από παρότρυνση ή πίεση των γονέων και όχι από προσωπική επιθυμία.

«Ο πνευματικός πατέρας δεν είναι παιδονόμος», υπογράμμισε χαρακτηριστικά, επισημαίνοντας ότι η πνευματική καθοδήγηση δεν πρέπει να ταυτίζεται με την επιβολή πειθαρχίας ή την καλλιέργεια φόβου, αλλά να στηρίζεται στην πατρική αγάπη, στην εμπιστοσύνη και στην ελευθερία του προσώπου.

Αναφερόμενος στην πρακτική της Εξομολογήσεως, πρότεινε η συζήτηση με τα παιδιά να μην περιορίζεται σε τυποποιημένους καταλόγους αμαρτημάτων, αλλά να βοηθά στην ουσιαστική αυτογνωσία και στην καλλιέργεια της μετάνοιας.

Ως βασικούς άξονες της πνευματικής προσέγγισης παρουσίασε τη σχέση του παιδιού με τον Θεό, τη σχέση του με τους άλλους ανθρώπους και τη σχέση του με τον ίδιο του τον εαυτό.

Ειδικότερα για τους εφήβους, τόνισε την ανάγκη να γίνεται σεβαστή η αναπτυσσόμενη προσωπικότητά τους, η κριτική τους σκέψη και η τάση τους για αμφισβήτηση, ενώ υπογράμμισε τη σημασία της προσωπικής ευθύνης και της σωστής διαχείρισης των λαθών.

Κατέληξε επισημαίνοντας ότι η μετάνοια δεν εξαντλείται στη στιγμή της Εξομολογήσεως, αλλά αποτελεί μια διαρκή πορεία πνευματικού αγώνα και ανανέωσης της σχέσης του ανθρώπου με τον Θεό.

Τη δεύτερη εισήγηση παρουσίασε ο Αιδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος Ευάγγελος Γκανάς, Προϊστάμενος του Ιερού Ναού Αγίου Μελετίου Σεπολίων, με θέμα: **«Το Μυστήριο της Εξομολόγησης και σχέσεις εκτός θρησκευτικού γάμου».**

Ο εισηγητής προσέγγισε ένα ιδιαίτερα σύνθετο ποιμαντικό ζήτημα, που αφορά τις σύγχρονες μορφές συμβίωσης και τις σχέσεις εκτός θρησκευτικού γάμου, επισημαίνοντας ότι η αντιμετώπισή του δεν μπορεί να περιορίζεται σε απλουστευτικές αντιπαραθέσεις μεταξύ αυστηρότητας και επιείκειας.

Τόνισε ότι το ουσιαστικό ερώτημα για τον Πνευματικό δεν είναι μόνο ο χαρακτηρισμός μιας συγκεκριμένης πράξης, αλλά κυρίως η διαπίστωση της ειλικρινούς διαθέσεως μετανοίας και της επιθυμίας του ανθρώπου να ακολουθήσει τον Χριστό.

Αναλύοντας τις κοινωνικές μεταβολές των τελευταίων δεκαετιών, αναφέρθηκε στην ευθραυστότητα των ανθρώπινων σχέσεων, στην αδυναμία δημιουργίας σταθερών δεσμών και στην κυριαρχία μιας αντίληψης που ταυτίζει την προσωπική ευτυχία με την άμεση συναισθηματική ικανοποίηση.

Όπως υπογράμμισε, το βαθύτερο πρόβλημα της εποχής δεν είναι μόνο η σαρκική επιθυμία, αλλά η δυσκολία των ανθρώπων να αγαπήσουν πραγματικά και να δημιουργήσουν σχέσεις πιστότητας, αποκλειστικότητας και διάρκειας.

Παρουσίασε επίσης μια σύντομη ιστορική αναδρομή στη σχέση του χριστιανικού γάμου με την εκκλησιαστική και ευχαριστιακή ζωή, αναδεικνύοντας την ανάγκη να αντιμετωπίζονται οι σύγχρονες ποιμαντικές καταστάσεις με γνώση της εκκλησιαστικής παραδόσεως και διάκριση.

Ιδιαίτερα σημαντική ήταν η επισήμανσή του ότι **«η εξομολόγηση δεν είναι ένα δικαστήριο που οδηγεί σε μια απόφαση»**, ούτε μια ανακριτική διαδικασία αναζήτησης ενοχοποιητικών στοιχείων. Αντίθετα, αποτελεί μια πνευματική πορεία κατά την οποία ο άνθρωπος, με τη βοήθεια του Πνευματικού, γνωρίζει τον εαυτό του και οδηγείται σταδιακά στη μετάνοια.

Ο π. Ευάγγελος αναφέρθηκε στην ανάγκη εξατομικευμένης ποιμαντικής αντιμετώπισης, με σεβασμό στην ελευθερία του ανθρώπου και με υπεύθυνη εφαρμογή της εκκλησιαστικής ακρίβειας και οικονομίας.

Ολοκληρώνοντας, παρομοίασε την ποιμαντική διακονία με μια δύσκολη ισορροπία ανάμεσα στην αλήθεια και στην αγάπη, τονίζοντας ότι ο Πνευματικός καλείται να αντιμετωπίζει τους πληγωμένους ανθρώπους με το θεραπευτικό πνεύμα του Καλού Σαμαρείτη, χωρίς να παραθεωρεί την αλήθεια του Ευαγγελίου και χωρίς να τους απομακρύνει από την εκκλησιαστική κοινότητα.

Την τρίτη εισήγηση, με θέμα: **«Σύγχρονες εξαρτήσεις των νέων»**, ανέπτυξε ο Αιδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος Θεμιστοκλής Χριστοδούλου, Διδάκτωρ Θεολογίας και Προϊστάμενος του Ιερού Ναού Αγίου Ελευθερίου Αχαρνών.

Ο εισηγητής παρουσίασε τις σύγχρονες μορφές εξάρτησης που απειλούν ιδιαίτερα τους νέους ανθρώπους, επισημαίνοντας ότι, πέρα από τις γνωστές εξαρτήσεις από ναρκωτικές ουσίες και αλκοόλ, έχουν αναπτυχθεί νέες μορφές εθισμού που συνδέονται με την ψηφιακή τεχνολογία και τον σύγχρονο τρόπο ζωής.

Αναφέρθηκε ειδικότερα στην υπερβολική χρήση του διαδικτύου, των μέσων κοινωνικής δικτύωσης και των ηλεκτρονικών παιχνιδιών, εξηγώντας πώς η συνεχής έκθεση σε έντονα ψηφιακά ερεθίσματα μπορεί να οδηγήσει σε απομόνωση, απώλεια της αίσθησης του χρόνου και απομάκρυνση από τις πραγματικές ανθρώπινες σχέσεις.

Παράλληλα, αναφέρθηκε στις εξαρτήσεις από τον τζόγο, τον καταναλωτισμό και την πορνογραφία, επισημαίνοντας ότι η αναζήτηση της εύκολης απόλαυσης και της άμεσης ικανοποίησης συχνά συνδέεται με την απουσία ουσιαστικού νοήματος και σταθερών στόχων ζωής.

Από θεολογικής πλευράς, προσέγγισε την εξάρτηση ως μια κατάσταση που περιορίζει την ελευθερία του ανθρώπου και αλλοιώνει την επιθυμία του για αληθινή κοινωνία και αγάπη.

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε στον θεραπευτικό χαρακτήρα της εκκλησιαστικής ποιμαντικής, υπογραμμίζοντας ότι **η Εκκλησία δεν αντιμετωπίζει τον εξαρτημένο άνθρωπο καταδικαστικά ή ηθικολογικά, αλλά θεραπευτικά**.

Ως ουσιαστικούς τρόπους υποστήριξης των νέων παρουσίασε τη συμμετοχή στη ζωντανή ενοριακή κοινότητα, την ανάπτυξη σχέσεων εμπιστοσύνης και αποδοχής, την πνευματική καθοδήγηση, την προσευχή, καθώς και την ενεργό συμμετοχή σε δράσεις εθελοντισμού και προσφοράς.

Τόνισε επίσης την ανάγκη συνεργασίας της Εκκλησίας με τις επιστήμες της Ιατρικής, της Ψυχολογίας και της Κοινωνιολογίας, ώστε η αντιμετώπιση των εξαρτήσεων να είναι ουσιαστική και ολοκληρωμένη.

Μετά την ολοκλήρωση των εισηγήσεων πραγματοποιήθηκε εκτενής και εποικοδομητικός διάλογος, τον οποίο συντόνισε ο Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας, κατά τον οποίο δόθηκε η δυνατότητα στους συμμετέχοντες Κληρικούς να θέσουν ερωτήματα και να ανταλλάξουν σκέψεις και ποιμαντικούς

προβληματισμούς σχετικά με τα ζητήματα που αναπτύχθηκαν.

Τις εργασίες της Ημερίδας ολοκλήρωσε ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης κ. Δαμασκηνός, ο οποίος αναφέρθηκε στο βαθύτερο θεολογικό περιεχόμενο του Μυστηρίου της Εξομολογήσεως και στη μεγάλη ευθύνη που αναλαμβάνουν οι Πνευματικοί Πατέρες.

Τόνισε, ότι η μετάνοια δεν αποτελεί μια στιγμιαία ή περιστασιακή πράξη, αλλά συνδέεται με ολόκληρη την ύπαρξη του ανθρώπου μέσα στην Εκκλησία και με τη διαρκή σχέση του με τον Θεό.

Υπογράμμισε ότι η αμαρτία δεν είναι απλώς η παράβαση ενός κανόνα, αλλά η απομάκρυνση από τον Θεό, ενώ το Μυστήριο της Εξομολογήσεως αποτελεί την οδό της επιστροφής, της συμφιλίωσης και της πνευματικής αναγέννησης.

Αναφερόμενος στη μυστηριακή διάσταση της Εξομολογήσεως, τόνισε ότι εκείνος που τελικά ενεργεί το Μυστήριο είναι ο ίδιος ο Θεός και χαρακτήρισε την επιστροφή του ανθρώπου στον Θεό Πατέρα ως **«το θαύμα της πνευματικής νεκρανάστασης»**.

Απευθυνόμενος στους Πνευματικούς, τους υπενθύμισε ότι η διακονία τους απαιτεί ταπείνωση, διάκριση, υπομονή και, κυρίως, προσωπική πνευματική ζωή.

«Η δική σας ζωντανή σχέση με τον Θεό είναι το Α και το Ω για να μπορέσετε να δείξετε και τον Χριστό σε όσους έλθουν να σας εμπιστευτούν ως πνευματικούς πατέρες»

, ανέφερε χαρακτηριστικά.

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε στην εμπιστοσύνη που δείχνει ο πιστός στον Πνευματικό του, επισημαίνοντας ότι αυτή η σχέση δεν επιτρέπεται να μετατρέπεται σε σχέση προσωπικής εξάρτησης ή εξουσίας.

Συνεχίζοντας, προέτρεψε τους Κληρικούς να έχουν ως αποκλειστικό πρότυπο τον Χριστό, ο οποίος όχι μόνο συγχώρησε τον άνθρωπο, αλλά θυσιάστηκε για τη σωτηρία του.

Τόνισε ότι ο αληθινός Πνευματικός οφείλει να διακονεί με θυσιαστική αγάπη, αποφεύγοντας τόσο την αυστηρότητα χωρίς αγάπη όσο και την επιείκεια χωρίς αλήθεια.

Παράλληλα, εξέφρασε την εμπιστοσύνη του προς όλους τους Πνευματικούς της Ιεράς Μητροπόλεως και τους διαβεβαίωσε ότι βρίσκεται πάντοτε στη διάθεσή τους για την αντιμετώπιση δύσκολων και σύνθετων ποιμαντικών ζητημάτων, στα οποία κρίνουν αναγκαία τη συμβουλή και την καθοδήγηση του Επισκόπου τους.

Η 4η Επιμορφωτική Ημερίδα αποτέλεσε μια ουσιαστική ευκαιρία θεολογικού προβληματισμού, ανταλλαγής ποιμαντικών εμπειριών και ενίσχυσης της διακονίας των Πνευματικών Πατέρων της τοπικής Εκκλησίας, αναδεικνύοντας την ανάγκη, η ποιμαντική προσέγγιση των νέων ανθρώπων να συνδυάζει την πιστότητα στην εκκλησιαστική παράδοση με τη γνώση των σύγχρονων κοινωνικών συνθηκών, τη διάκριση και την έμπρακτη αγάπη.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

ΔΗΜΟΣ
ΙΕΡΑΣ ΠΟΛΕΩΣ
ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ
© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.